

Dokunmayın

– MFK · 10 Ekim 2015

Bollukta tedirgin yoklukta durgun
Güzel olmasa da Leyla'ya vurgun
Mecnun olan benim... dokunmayın hiç!

Açlıktan ölenler benden sorulur
İnancıma göre mizan kurulur
Mesul olan benim... dokunmayın hiç!

Hevesim arttıkça kismetim biter
Titreyen bacaklar mezara iter
Fani olan benim... dokunmayın hiç!

Zaman hep geçiyor yetişemem ki
Mazi yok, atıyla ötüşemem ki
Dut yemiş bülbülüm... dokunmayın hiç!

Pek uzun sandığım hayatım kısa
Gençliğim tükendi elimde asa
Kurumuş bir gülüm... dokunmayın hiç!

Varlığın içinde sanki yoktayım
Kocaman âlemde minik noktayım
Konmuyor virgülüm... dokunmayın hiç!

Aklım kalbe karşı çıkıp yan çizdi
Evvelim ahirim tamamen gizdi
Kader ağı ördü... dokunmayın hiç!

Nefis coşturunca keyfim gelirdi
Oynarken Azrail birden belirdi
Defterimi dürdü... dokunmayın hiç!

Yaptığım günahım hayli kesirmiş
Bu garip meğerki burda esirmiş
Ölse belki hürdü... dokunmayın hiç! MFK